

Vrući čaj ljubavi

Gotovo je.
Čekam tašte dušmane
da me pregaze do kraja.
Ležim na rubu
strmovite planine bola.

S desna u moju krošnju
zadržat kamen pušta nametljiv korijen
koji nanosi gromoglasne zloduhe
mojoj iznemogloj jezgri.

S lijeva vuku me umiljate kandže
u svoju trpeljivu provaliju besramnosti.

A ja gledam gore
u nebo plemenite boje.
Ljupka Venera zajedno s
markantnim Marsom
pije vrući čaj.

Bojim se da sanjam
davno izgubljen san.
Mladoliki se leptiri
vraćaju boležljivim gusjenicama.

Mislim da me tajanstvena Akaša zove,
a ja ju ne čujem dobro.
Dajem lagani smiješak
svemogućoj Akaši.

Odjednom u jezgri svojoj izmučenoj
osjećam energičnog feniksa da se budi
kako bi se zajedno s Akašom
borio protiv taštih dušmana
i pio poput ljupke Venere
i markantnog Marsa
vrući čaj ljubavi.

Veronika-Tena Krapinec, 3. h

U polju cvjetaju šareni leptiri

U polju cvjetaju šareni leptiri,
lepršajući u ritmu zvjezdane glazbe.
Glazba svira, tlo se smiješi,
smiješi se Suncu u igri s oblacima.
Oblaci plešu u vrtlogu boja,
boja slika svjetlost na travi.
Trava poziva u tajanstvenu šetnju,
šetnju kroz snove gdje su stvarnost i iluzija jedno.
Jedno srce kuca u ritmu vječnosti,
vječnost teče poput rijeke,
rijeka nosi misli u svom zagrljaju.
Zagrljaj je tišina gdje se rađaju nova jutra.
Jutra se bude pod mističnim zvukom,
zvukom koji nosi miris krvave trešnje.
Trešnja cvjeta poput cvijeta u ruci,
ruci koja dodiruje magloviti svijet.
Svijet se otvara poput knjige neistražene,
neistražene stranice koje čekaju dodir.
Dodir stvara novu priču o stranicama,
stranicama koje plove u vječnost.

Ema Grobenski, 3. h